

Index Rerum & Verborum.

& c. 5. n. 5. & seq. Reversus à Paupertate in victu, vestitu, &c. causa ruinæ disciplina Regularis & quomodo, p. 1. t. 3. c. 1. num. 5. & seq. Etiam si non sit impossibile, tamen difficile est in divitiis paupertatem & disciplinam servare & quare, ibid. num. 13. 14. Paupertas etiam multis relaxationibus occasionem dat, præsertim in Mendicantibus, ibid. num. 17. & seq. & num. 27.

Paupertas quam sufficit & requiratur obrinenda dispensatio in forma Pauperum.

Vide Dispensatio.

Paupertas attendi non potest in Collatione Beneficiorum & non probantur mandata in forma Pauperum, p. 2. t. 3. c. 1. n. 11. & seq. Episcoporum cura & auctoritas circa Pauperes ab Apostolorum officio Originem habet, p. 2. t. 3. c. 2. nu. 2. & seq. Parochis commendatur honesta Pauperum sepultura, p. 2. t. 3. c. 4. n. 61. 62.

Vide Advocatus, Eleemosyna, Hospitalitas, Mendicitas, Mensa S. Spiritus.

PECCATOR PUBLICUS.

Peccatores Publici quinam dicantur, p. 2. t. 4. c. 2. nu. 19. Repellendi à Communione donec scandalum reparaverint, ibid. n. 14. & seq. & nu. 20. Etiam à Communione per modum viatici, ib. c. 4. n. 13. Nec sufficit quod fuerint confessi, ib. c. 2. n. 16. Quid si emendatos Pastor sciat, sed eorum conversio nondum publicè sit nota, ibid. n. 18. An debeant esse declarati tales peccatores iudicis, ibid. nu. 20. Repellendi ab offertorio, p. 2. t. 9. c. 4. nu. 19. Olim per censuras & invocationem Brachii sæcularis ad poenitentiam publicam compellebantur, p. 2. t. 6. c. 2. nu. 16. Non absolventur sine poenitentia publica, ib. n. 26. & seq. Etiam iis denegatur sepultura Ecclesiastica, p. 2. t. 3. c. 6. n. 28.

PECULIUM CLERICORUM.

Peculium Clericorum Titulus est Decretalium, unde sic dictus, p. 2. t. 3. c. 1. n. 1. Cur & quando proventibus Ecclesiasticis nomen hoc indium, ib. n. 2. Peculium Clerici admodum simile Peculio servi vel Peculio filii familiae, ibid. nu. 17. Uti horum dominium manet apud Dominum vel Patrem, ita Peculium Clericorum manet apud Ecclesiam, nu. 18. An Clerici possint dici Domini Proventuum Ecclesiæ, ibid. nu. 19. & 20. Bona Ecclesiastica post mortem Clericorum redeunt ad Capitulum vel Congregationem Jure Peculii, non Jure hæreditatis, ib. c. 8. n. 1. & 2.

Peculii nomine quam comprehendantur, ibid. c. 1. nu. 24. & seq. Comprehenduntur & illa quæ Clericus parcius vivendo sibi subtrahit, ib. n. 29. Bona Patrimonialia sub illo non comprehenduntur, ibid. n. 30.

PECULIUM MONACHI.

Peculii abdicatio ita essentialis vitæ Monasticae, ut nequidem Summus Pontifex in eo possit dispensare, p. 1. t. 2. c. 1. n. 2. & c. 4. toto. Peculium Monachi & Peculium servi, in multis conveniunt, ib. c. 6. nu. 1. 2. Peculium & proprium sunt synonyma & Monachi peculia habentes reputantur proprietarii, ib. n. 7. 8. Refertio redditus victualium & cujuslibet alterius rei in usus particulates Voto Paupertatis diametraliter opposita, ibid. num. 9. Etiam si fiat de licentia Superiorum & dependenter ab eorum voluntate & nutu, ibid. n. 12. & 15.

Peculiaritatis origo & media quibus illi obvietur, ibid. c. 7. n. 1. & seq. & c. 8. n. 5. & seq. Media quibus existit pari possunt, ibid. Decretum Capituli Generalis Cisterciensis adversus Peculia, ibid. in fine cap. 6. Decretum Episcopi Tornacensis, ibid. Cavendum Religiosis ne rebus sibi ad usum concessis utantur ut propriis, ib. c. 7. n. 10. 15. Alias coram Deo erunt proprietarii, ibid. n. 11. Præcipue id cavendum iis, qui extra Monasterium degant, ibid. nu. 16. Abbas & Officialis Monasterii quomodo in sua administratione possit esse fur & proprietarius, p. 1. t. 3. c. 1. c. 5. n. 6. & p. 1. t. 2. c. 9. n. 12. Titulus administrationis in simplici Monacho, pallum est proprietatis, p. 1. t. 2. c. 9. p. toto.

Peculiaritas est radix & fomes omnium ferè malorum, ib. n. 4. & seq. Ruina disciplinae Monasticae, p. 1. t. 3. c. 1. n. 3.

P E D U M.

Vide Baculus Pastoralis.

P E N S I O.

Pensio natura origo & prima ejusdem exempla, p. 2. t. 2. c. 1. n. 1. & seq. Acta in Concilio Tridentino super earum abusus, item abrogatione, ib. n. 12. & seq. & nu. 19. & seq. Mens Concilii Tridentini & S. Caroli in materia Pensionum, ibid. num. 23. 25.

Pensio varii abusus quæ illarum reservationem reddunt odiosam, ib. c. 2. toto.

Pensiones tribus de causis tantum possunt imponi in Belgio, causâ pacis, causâ reservationis, item causâ permutationis ob inæqualitatem fructuum, p. 1. t. 2. c. 3. n. 1. & seq. & num. 4. Causâ hæc discutitur, & ostenditur, quod nulla earum reddat exactionem Pensionum licitam, imò esse de Simonia suspentas, num. 6. & seq. In Gallia usitata Pensio super Beneficiis Collationis Regiæ titulo meritorum Personæ, an hæc sufficiens, ib. nu. 26. Quanam consideranda sint & quæ interveniente debeant ex parte Pensionatorum, ut securi sint in conscientia, ib. c. 4. & seq. Dispensatio Papæ non reddit Pensionarios securos, si deest iusta causa, ibid. n. 10. & seq. Pensiones licet sint illicitæ respectu percipientium, possunt esse iustæ & licitæ respectu Superiorum imponentium, ib. n. 15.

Pensio creatio reservatur Papæ & hujus ratio & origo, ib. c. 5. nu. 8. In Belgio & aliis Regnis etiam de Jure competit Episcopis, sicut in Gallia, ibid. n. 13. & nu. 9. & 10. In Gallia aperta Regalia Rex admittit Reservationes in favorem recenti Pensione, p. 2. t. 2. c. 8. n. 63.

Pensio imposita a Papa censetur realis & afficere Beneficium, Pensio ab Episcopo imposita tantum Personalis & afficere tantum personas & utriusque differentia, p. 2. t. 2. c. 5. n. 14. & seq. Capitulum tenetur ad Pensionem a Papa impositam pro rata temporis quo fructus percipit, ibid. n. 18. Pensio imposita super Beneficiis curatis in Gallia non censetur Realis, ibid. num. 20.

Pensio nulla imponi potest Beneficio, nisi eâ detractâ, restet sufficienter pro sustentatione illius qui deserit, p. 2. t. 2. c. 6. n. 3. 4. & seq. & n. 9. & c. 7. nu. 1. Decretum Concilii Tridentini vetantis imponi Pensionem super Beneficiis Curatis, nisi remaneant liberi Titulari centum Ducati, ibid. n. 4. De quibus Ducatis id intelligitur, ibid. c. 6. nu. 6. Quanam in illis debeant computari, ibid. n. 7. & seq. In Gallia sufficit quod remaneant centum libræ exceptis incertis & domo Pastoralis, n. 10. cum seq. Quid obrineat quoad has Pensiones in Belgio, ibid. num. 14. 19.

Pensione gravari non possunt præbendæ Theologicae, ib. nu. 16. Nec Canonicatus non excedentes valorem annum centum Ducatorum, ibid. nu. 18. Nec Beneficium quod dimittitur ob assumptionem alterius incompatibilis, p. 2. t. 2. c. 4. nu. 16. & p. 2. t. 2. c. 8. nu. 32. Privilegia certis Ecclesiis concessa, quod eorum Beneficia Pensionibus gravari non possunt, sunt favorabilia, ib. c. 6. n. 20.

Pensione gravari sine consensu Regis non possunt Beneficia Collationis Regiæ, p. 2. t. 2. c. 6. nu. 21. Nec Beneficia Juris Patronatus Laici vel mixti sine consensu Patroni, ibid. nu. 22. 23. Beneficia Juris Patronatus mixti, si alternativè conferantur & in Turno Ecclesiastici imposita sit Pensio, ea extinguitur dum vacat in turno Laici, ibid. n. 24. Beneficia Juris Patronatus Ecclesiastici, possunt gravari pensione sine consensu Patroni, ibid. num. 25.

Pensionum quantitas restricta ut tertia m fructuum partem excedere non possit & quare, ib. c. 7. nu. 2. Hodie ex tylo Curiae admittitur ad medietatem fructuum in Beneficiis simplicibus, ibid. nu. 4. Pensio excedens tertiam partem non est in totam nulla, sed reducitur, ibid. n. 7. Quid si adit clausula de non reducenda Pensione, ib. c. 8. nu. 19. Quis ad hanc reductionem peccandam admittatur, ib. c. 7. nu. 8. & seq. Praxis Belgii est conformis in omnibus, ib. n. 11.

Pensio hodie constituitur in q uantitate non in portione fructuum & quare, ibid. nu. 11. Quanam in tertiam partem fructuum pensioni obnoxium imputanda, ibid. n. 13. & seq. Variæ Clausulæ in litteris creationis apponi solent, earumque effectus explicantur, ib. c. 8. nu. 1. 2. cum seq. An Pensionarius vocari possit in onera Beneficii imposita, ibid. n. 7. 8. Pensionem non solventes Censuras in litteris Pensionis appositas non incurrunt nisi ad declarationem iudicis, ibid. num. 11. 12. In Gallia & in Belgio nullius sunt effectus, ibid. n. 13. Quomodo ibidem subveniatur Pensionario adversus non solventem pensionem, ibid. n. 17. 18.

Vide Regressus.

Pensio extinguitur morte, matrimonio, item professione Religiosa ipsius Pensionarii, p. 2. t. 2. c. 9. num. 1. 2. 3. Item libera ejusdem remissione, ibid. n. 14. Quid translatio pensionis. Et quibus modis concedatur, ibid. n. 4. 5. Est odiosissima, difficillimè conceditur neque in Gallia vel in Belgio admittitur, ib. nu. 6. & 9. In Gallia & Belgio non admittitur pensio super alio Beneficio quam permutato, ibid. n. 10. & 11. In Gallia & Belgio ignota pensio de consensu, ib. n. 13.

Pensionis redemptio sæpe fit auctoritate Papæ & qua forma, ibid. n. 17. Magis de Simonia suspecta est quam pensio, ibid. n. 26. Conventio de redimenda pensione, est Simoniaca, ibid. n. 23. Pro extinctione pensionis sola signatura sufficit, ib. n. 24.

Pensio debita Clerico arrepto subijci non potest decreto iudicis Laici, p. 3. t. 2. c. 3. n. 12.

PENSIONARIUS.

Vide Syndicus.

PER JURIIUM.

Perjuri Crimen ejus fori sit, p. 3. t. 4. c. 5. n. 21. Ad vitandum perjuriu varis legibus inhibetur, ne contra facti sunt mediante juramento, ibid. n. 23. Enormitas Perjuri, num. 25. Quæ poena

Index Rerum & Verborum.

pena hodie puniatur, ibid. num. 26. Ob periculum Perjuri rariò indicenda purgatio Canonica, p. 3. t. 8. c. 4. n. 58.

Vide Ambitus.

PERMUTATIO BENEFICIORUM.

Permutationes unde primitus ortæ sint & invaluerint, p. 2. t. 2. c. 1. n. 25. Sæpe sunt periculose & suspectæ, ib. c. 1. n. 29. & c. 2. num. 16. Cur potius Permutatio quam resignatio coram Ordinario fieri possit, ibid. num. 12. Requiritur causa, ibid. num. 28.

Permutationum Approbatio de Jure Communi ejus approbatio spectat ad Episcopum, etiam si Beneficia non sint suæ Collationis, ibid. p. 2. t. 2. c. 2. nu. 18. In Gallia aperta Regalia Rex approbat Permutationes etiam reservata Pensione, p. 2. t. 2. c. 8. num. 63. In Gallia & Belgio ea auctoritas etiam est penes aliquos inferiores, p. 2. t. 2. c. 2. num. 19. 23. Patroni & Collatores super Permutatione audiendi, ibid. num. 24. 25. Consensus Patroni Ecclesiastici suppleri potest, non verò Laici, ibid. Hodierne Permutationes Beneficii notabilis, cum Beneficio nullius valoris, raro sed aliquando tamen licitæ, ibid. num. 35. 36.

Permutatio quandam censetur perfecta, ib. c. 7. n. 14. & seq. Primo permutantium præmorie tione concidit permutatio, etiam si ex una parte fuerit adimpleta, ibid. num. 15. Exceptio, ibid. num. 17. Beneficio permutato evictio resolvitur permutatio, ibid. num. 18. An requiratur auctoritas iudicis & nova Collatio, ibid. num. 19. & 22. An in permutationibus locum habeat Regula Cancellariæ de infirmis resignantibus, ib. c. 5, num. 28. 29.

Vide Acceptio Pensionarum.

PERSONATUS.

Personatus quid sit, p. 2. t. 18. c. 2. num. 5. Multis sæculis ignoti, unde originem sumperint, ibid. num. 6. In quo conveniat & in quo differat à Dignitate, ibid. num. 7. & seq. In Belgio sunt rariores & inter Beneficia simplicia computantur, ibid. num. 10.

P I C T U R Æ.

Vide Imagines.

PLACETUM.

Placetarii debent Confirmationes Episcoporum, p. 1. t. 14. c. 3. num. 12. & p. 1. t. 3. c. 9. num. 10. Item Bullæ Legationis, p. 1. t. 2. c. 3. num. 7. Item gratiæ à Legato concessæ, ibid. & seq. & p. 2. t. 2. c. 6. n. 11.

Placetis hujus necessitas super quo fundetur, p. 2. t. 24. c. 6. n. 1. Non obest supremæ auctoritatis Pontificis, ibid. n. 2. 3. Antiquissima hæc Belgarum consuetudo, ib. n. 5. Etiam obtinet in Hispania & Gallia, ibid. n. 7. Quanam rescripta debeant placetari & quam non, ibid. nu. 8. & seq. Novæ Regulæ Cancellariæ sine Placeto recipi non possunt, p. 2. t. 27. c. 5. num. 23. Scopus Placeti, p. 2. t. 24. c. 6. n. 13.

Placetum quomodo expediat & quinam audiendi, ibid. n. 14. 15. Concessio Placeti non nocet Juri Privatorum, ibid. nu. 16. Clausula litteris Placeti inseri solita, ibid. n. 17. & seq. Subinde annuitur cum limitatione & modificatione & varia ejusdem exempla, ib. n. 22. & seq.

Placetis denegatio ferè coincidit cum appellatione ab abusu usurata in Gallia, p. 3. t. 10. c. 4. n. 47.

PLURALITAS BENEFICIORUM.

Vide Beneficium.

P O E N A.

Pœna vel Poenitentia pro qualitate criminum imponendi auctoritas Ecclesiæ semper competiit, p. 3. t. 11. c. 1. nu. 1. Ea auctoritate XI. sæculis usa fuit in ordine ad forum interius sive Poenitentiale, ibid. nu. 2. Sæculo XII. separatione facta fori contentiosi à foro poenitentiali, ferè eadem poenitentia ad vindictam publicam imposita fuit & inde origo hodiernarum poenarum Fori Ecclesiastici, ibid. n. 3.

Pœna pecuniaria ortum habent ex elemosynis poenitentibus imponi solitis, ibid. n. 4. 5.

Vide Multa.

Pœna Ecclesiastica est retrusio in Monasterium.

Vide Monasterium.

Pœna Carceris.

Vide Carcer.

Pœna Exilii.

Vide Exilium.

Pœna Virgarum.

Vide Flagellatio, Fustigatio.

Pœna alia adversus Adulteros hodie usitata est expositio theatralis, circumductio infamis per plateas, amenda honorabilis, &c. p. 3. t. 4. c. 4. n. 17.

Pœnas ordinarias Episcopus in visitatione non potest imponere sed tantum correctiones, p. 1. t. 17. c. 4. n. 5.

Pœna Monastica variæ & earum infligendarum modus & ratio, p. 1. t. 3. c. 3. n. 21. & seq.

Van Espen Jur. Eccles. Index.

Pœna quas Principes Christiani adversus Hæreticos decreverunt & S. Augustini de iis iudiciu, part. 3. tit. 4. cap. 2. numer. 43. 44.

Pœnas quæ compromisso inseruntur, quandonam incurruntur, p. 3. t. 5. c. 4. num. 16. An mediante ejus solutione à compromisso possit restitui, ibid. n. 17.

POENITENTIA, POENITENTES.

Pœnitentia Sacramentum quibus nominibus olim appellatum, p. 2. t. 6. c. 1. n. 1. & seq. Ejus Descriptio, ib. n. 11. Partes, ibid. n. 12. Quare quælibet istarum necessaria, ibid. & n. seq. Forma, ib. n. 20. Effectus, ib. n. 21.

Pœnitentia publica quamam dicatur, ibid. c. 2. n. 1. Multis factis pro peccatis occultis imposita, ibid. nu. 2. Differentia tamen erat multiplex circa poenitentiam impositam propter crimen occultum & impositam propter publicum, ibid. nu. 6. & seq. Plures nullius criminis gravioris rei, eam amplectebantur, ib. nu. 10. Ex impositione Poenitentia publicæ non sequebatur fractio sigilli & cautio quam Parties adhibebant ne peccata occulta per hoc innotescerent, ibid. num. 12. Quomodo & quo tempore hæc disciplina desierit, ibid. num. 13. 14. Per censuras aliaque media Peccatores publici ad poenitentiam publicam compellebantur, ib. n. 16. & p. 3. t. 4. c. 1. n. 17.

Pœnitentia publica & solemniter ante sæculum XII. non distinguebantur, p. 2. t. 6. c. 2. num. 18. Ejus distinctionis origo & varietate inde nata hallucinationes, ibid. num. 19. Adhuc hodie imponenda poenitentia publica pro peccatis publicis & qualis, ibid. num. 26. & seq. & 29. 70. De hoc trito consulerit superiores, ibid. Retripia Pontificia Dispensationis Matrimonialis in casu incæstus, mandant ut prius injungatur incæstus poenitentia publica, eaque ante Dispensationem peragatur, p. 2. t. 14. c. 6. num. 11. Qualem hoc casu conveniat imponere, ibid. num. 12.

Pœnitentia Gradus olim etant quattuor qui describuntur, p. 2. t. 6. c. 3. num. 17. & seq. Erant Excommunicationes minores, p. 3. t. 11. c. 3. n. 22. & seq.

Vide Gradus Poenitentia.

Præcipuus scopus illius œconomia poenitentialis erat ut non secretetur vera conversio, p. 2. t. 6. c. 3. n. 41.

Pœnitentia hodierna disciplina quoad interiorem spiritum cum antiqua convenit & tantum diuereat quoad exteriora, ib. c. 4. n. 5. Probatur ex Tridentino alii que, ibid. & n. 6. Quales poenitentia imponenda, ib. n. 4. & 9.

Pœnitentiale forum vique ad sæculum XII. non fuit distinctum à foro contentioso criminali, p. 3. t. 4. c. 1. num. 5. 7. & 19. Quomodo Episcopi tunc procederent & ad quæ eorum auctoritas se extenderet, ibid. num. 1. 3. & seq. Ex impositione poenitentiarum tunc usitata, originem habuerunt poenæ quæ hodie in iudicio Criminali Ecclesiastico infliguntur, p. 3. t. 10. c. 11. nu. 6. & seq.

Vide Absolutio, Canones Poenitentiales, Confessio, Confessarius, Libri Poenitentiales.

POENITENTIARIA ROMANA.

Pœnitentiaria Romana origo, p. 1. t. 23. c. 2. num. 3. Ejus reformatio facta per Pium V. ibid. num. 5. Poenitentiarie varii officiarum, eorumque officia, ibid. num. 8. & seq. Eorum juramentum, ibid. num. 19. Negotia quæ in poenitentiarie expediuntur, ibid. num. 22. Sub ejus nomine litteræ expediuntur & ad quos dirigantur, ibid. num. 23. 24. Formula litterarum, ibid. n. 30. Omnia gratis expediuntur, ib. n. 31.

Pœnitentiaria concedit licentiam transeundi ad ordinem laxiorem & qua forma, p. 1. t. 27. c. 5. n. 11.

Pœnitentiaria dispensat cum Regulari illegitimo ad Prælaturas, p. 2. t. 10. c. 3. num. 31. Expeditio, executio, & effectus Dispensationum quæ super impedimento occulto matrimonii conceduntur à poenitentiarie, p. 2. t. 14. c. 7. toto. Obtena Dispensatione in Poenitentiarie, Matrimonium debet renovari sed non coram Parocho & testibus, ibid. num. 8. & 10. Dispensationem quoad Simoniam occultam & quomodo illa expediat, p. 2. t. 3. c. 7. n. 29. 34. & seq.

Vide Poenitentiarie Romanæ.

POENITENTIARIUS.

Pœnitentarius prima origo & institutio, p. 1. t. 12. n. 1. 2. & seq. In omnibus Cathedralibus constitutus, ibid. num. 11. De consuetudine Belgii Poenitentiarie est Dignitas & alium debet ex Graduatis, ibid. num. 12. 13. Vi sui officii est confessarius ordinarius totius Diocesis & quilibet etiam in Patchate ei confiteri potest, ibid. num. 14. Est quasi Vicarius natus Episcopi in audiendis confessionibus, ibid. num. 15. Cogi potest ab Episcopo confessiones diligenter excipere, ibid. S. Carolus decrevit Poenitentiarie per consensum conferendam, ibid. num. 17.

Index Rerum & Verborum.

POENITENTIARIUS ROMANUS.

Poenitentiarium majoris origo, auctoritas & officium, p. 1. t. 2. c. 2. nu. 8. 10. 20. & seq. Præter hunc sunt Minores Poenitentiarium in tribus Ecclesiis Patriarchalibus & eorum officium, ibid. nu. 9. Hi debent ei subijci in rebus sui officii non obstante sua exemptione in qualitate Regularium, ibid. nu. 10. In litteris quas ad Episcopum dirigit, nomen Episcopi suo præponit, ibid. nu. 30.

Vide Poenitentiarium.

PONTIFEX.

Vide Papa.

PONTIFICALIA.

Pontificalia exerceri non possunt in aliena Diocesi sine licentia Ordinarii, p. 1. t. 6. c. 3. n. 7. Episcopus in loco simpliciter exempto suæ Diocesis potest Pontificalia exercere & alter sine ejus licentia non potest, ibid. nu. 9. Quænam Pontificalia censentur, ibid. nu. 11. Quo tempore Abbates iis uti coeperint & quo Jure, p. 1. t. 3. c. 6. nu. 1. & seq. & 4. Iis uti non possunt nisi in Ecclesiis pleno Jure sibi subiectis, ibid. nu. 24. 25.

POPINÆ.

Popinarum ingressus interdictus Clericis nisi peregrinationis aut alia necessitate compulsi, p. 1. t. 2. c. 4. n. 4. Variæ poenæ adversus ingrediētes, etiam Carceris, ibid. n. 5. Edicta Principum Belgii circa Popinas, ibid. n. 7. Per frequentationem Popinarum indignè violantur Dies Dominici & Festivi, p. 2. t. 1. c. 5. n. 2. 8. Edicta Principum quibus prohibetur quæpiam admittere in Popinam tempore divini Officii, ibid. nu. 29. Synodi mandant judicè procedi adversus eos qui diebus Festivis tempore Divini Officii aperiant vel intrant Popinas, ibid. nu. 30.

Vide Choroæ, Diversorium.

PORTIO CONGRUA.

Portionem congruam honestam salvam vult Decretum Concilii Tridentini veteris gravari pensione Ecclesiam Parochialem, nisi deducta pensione, restent Parocho centum Ducati, p. 2. t. 2. c. 6. n. 4. Onus Portionis congruæ omnibus unionibus adijciuntur, p. 2. t. 2. c. 1. n. 1. 5. & p. 2. t. 3. c. 1. n. 3. 7. Præsentatio facta cum conditione non petendi augmentum Portionis congruæ, est manifestè Simoniacæ, p. 2. t. 3. c. 2. n. 6.

Portio congrua ut dicatur sufficiens quid requiratur, p. 2. t. 1. c. 3. nu. 1. 5. 16. & p. 2. t. 3. c. 2. n. 1. 2. Ejus taxa committitur Ordinario, ibid. nu. 3. Quenam pro illius convenienti taxatione attendi debeant, ibid. nu. 7. & seq. Si amplitudo Parochiæ requirit plures Sacerdotes, pro eorum numero requiritur etiam Portio congrua augeri debet, ibid. nu. 12. & seq. Desumenda est ex proventus Ecclesiæ Parochialis, ibid. c. 4. nu. 12.

Portioni congruæ inveniendæ, primum medium à Concilio Tridentino propositum, est unio Beneficiorum, p. 2. t. 2. c. 2. n. 2. 3. 9. & seq. & p. 2. t. 3. c. 1. n. 3. 4. Onera Beneficiorum incumbunt, à Parocho ferenda, unde uniones moderatæ faciendæ, p. 2. t. 2. c. 2. n. 12. & seq. & p. 2. t. 3. c. 6. nu. 9. An possint in eum finem uniri duæ Parochiales vel concedi deservituræ, p. 2. t. 2. c. 2. n. 12. & p. 2. t. 3. c. 3. nu. 5. 7. Secundò excutiendæ Primitivæ & oblationes si alteri quam Parocho cedant & quare, ibid. n. 9. 10.

Portio congrua ut inveniatur tertio loco excutiendæ Decimæ & quo ordine, p. 2. t. 3. c. 3. nu. 11. Decimatores tenentur pro quota sua contribuere dum non constat quis eorum ante alios sit obligatus, ibid. cap. 4. nu. 13. Decimæ infeudatæ à Laicis possellæ, an oneri Portionis congruæ sine subiectæ, ibid. nu. 16. 17. Videntur subiectæ tantum subsidariæ, ibid. nu. 18. Hoc casu actio instituta etiam in petitorio coram judice Laico, ibid. c. 7. nu. 18. Revertæ ad Ecclesiam, etiam si titulo oneroso, huic oneri subijciuntur, ibid. c. 4. nu. 19. 20. Quid si revertantur cum onere feudali, ibid. nu. 21. Onus hoc est reale eique Decimatores manent subiecti quam diu Decimas retinent, ibid. nu. 25. Non est huic oneri satisfactum si semel sufficiens competentia fuerit assignata, ibid. nu. 26. Decimis sufficiens in justum est, proventus Fabricæ vel Mensæ S. Spiritus, in portionem congruam Pastoris vel Vice Pastorum impendere, ibid. c. 3. n. 17.

Portioni congruæ inveniendæ ultimum medium est collecta seu impositio super Parochianis, Vide Impositio.

Portionis congruæ causa, est causa alimentorum & in ea summarie procedi debet, item per provisionem Parocho adjudicanda, p. 2. t. 3. c. 5. nu. 1. 2. 3. Utrum onus Portionis congruæ assignandæ transactione, lapsu temporis vel lege positiva tolli possit, ibid. nu. 15. Compensationis prætextu solutio negari non potest, ibid. nu. 16. Parochus potest dimittere omnes

proventus suos & ad onus Decimatorum petere competentiam in re certa & convenit ut hoc fiat, ibid. nu. 20. 21. Portio congrua assignata in re certa, non obstante sterilitate & vastitate quacumque, solvenda, ibid. nu. 23. Exceptio fundata in æquitate, ibid. n. 27.

In portionem congruam quænam computanda, ibid. c. 6. nu. 1. & seq. An fructus Beneficii non uniri in eam computari aliquando debeant, ibid. n. 11. Quid de accidentibus incertis, ibid. nu. 14. Variæ incommoda quæ ex rigorosa horum computatione oriuntur, p. 2. t. 1. c. 3. toto. & p. 2. t. 3. c. 6. nu. 17. & seq. Domus Pastoralis in eam non imputatur, ibid. c. 8. nu. 6.

Portio congrua per quos convenientissime petatur, ibid. c. 7. n. 1. & seq. Coram quo moribus hodiernis actio super portionem congrua instituitur, ibid. n. 9. 10. & seq.

Vide Domus Pastoralis.

Portio congrua exempta est ab omni impositione & subsidii, p. 2. t. 3. c. 3. n. 62.

POSITIONES.

Vide Interrogatoria, Juramentum Calumniam.

POSSESSIO.

Possessio quandom censetur Pacifica, p. 2. t. 1. c. 3. nu. 6. 7. & p. 2. t. 2. c. 6. n. 9. 10. & p. 2. t. 9. c. 6. nu. 21. Quando nam censetur pacifica prout in Regulis Cancellariæ.

Vide Regula Cancellariæ.

Possessio Episcopatus accipi non potest nisi Bullis expeditis, levatis & Capitulo exhibitis, p. 1. t. 1. c. 5. n. 11. In Gallia hoc non requiritur in Beneficiis inferioribus sed sufficit Signatura, p. 2. t. 2. c. 3. n. 1. 9. Bullæ requiruntur in Belgio, ibid. nu. 22. In Gallia verum attendere resignationes, vi quarum non est accepta solemnis possessio, p. 2. t. 2. c. 6. n. 11.

Possessionis traditio indè competit quibus competit Collatio, p. 2. t. 2. c. 2. nu. 3. Eam Archidiaconi delegant Archiepiscopi, ibid. nu. 6. Solet demandari quibusvis Clericis, item Notariis Ecclesiasticis, ibid. nu. 9. An aliquando sufficit Notarius Regius, ibid. nu. 10. Forma quæ inducitur sit per Notarium aut Clericum, ibid. nu. 11. Quid si Ecclesiam ingredi nequeat, ibid. nu. 13. Instrumenta quibus conceditur possessio, ibid. nu. 12. Clericus aut Notarius inducens in possessionem, non cognoscit de Justitia tituli, ibid. nu. 14.

Possessio accipi potest per Procuratorem & quale mandat requiritur, ibid. nu. 15. Hæc possessio tamen non impedit vacationem in Regalia, p. 2. t. 2. c. 8. n. 51. Juramentum præstandum in acceptatione possessionis & varia in eo merito attendenda, p. 2. t. 2. c. 2. n. 17. & seq. Veterum Homagium exigere in admissione ad Possessionem Beneficii, non tamen verum exigi obedientiam Canonicam, ibid. nu. 26. & seq. Ex actio Jurium unde orta in admissione Beneficiorum, ibid. n. 29. Taxatur tamquam suspecta de Simonia, ibid. nu. 30. & seq.

Possessio facit præsumptionem Juris pro possidente & quare, p. 3. t. 7. c. 5. nu. 12. 13. Hujus præsumptionis effectus est onus probandi rejicere in Adversarium, ibid. nu. 14. Explicatur Regula, in pari causa melior est conditio possidentis, ibid. nu. 15.

POSSESSOR.

Possessor bonæ fidei fructus consumptos facit suos irrevocabiles, p. 2. t. 2. c. 4. nu. 14. In concursu plurium collationum pro Possessore judicandum, p. 2. t. 21. c. 2. nu. 21. Possessor habet pro se præsumptionem, p. 3. t. 7. c. 5. n. 12.

POSSESSORIUM.

Possessorium rei spiritualis jure communi spectat ad Judicem Ecclesiasticum, p. 3. t. 2. c. 4. nu. 1. Quo jure & à quo tempore possessorium retinendæ & recuperandæ possessionis privativè ad Judices Regios devolutum, ibid. nu. 2. & seq. Concordata Brabantia: reservant Judici Ecclesiastico Possessorium adipiscendæ possessionis, ibid. nu. 9. Cur id potius Judici Ecclesiastico relictum, ibid. nu. 11. Hodie titulo manentia: etiam causæ adipiscendæ possessionis, Judici Regii foro subduntur, ibid. n. 46.

Vide Manutentia.

Distinctio Recedentia: à pleno Possessorio, ibid. nu. 14. 15. Modus quo in Gallia & Belgio in utraque materia Consilia Regia procedunt, ibid. n. 35. 36. & seq. Consilia Regia in effectu cognoscunt de petitorio licet tantum pronuntiant super Possessorio, ibid. n. 29.

Possessorio non evacuato petitorium intentari non potest & quare, ibid. nu. 31. Quando nam Possessorium censetur evacuatum, ibid. nu. 32. Unde fiat quod post plenum Possessorium raro intentetur Petitorium, imò id in Gallia aliquando fuerit prohibitum, ibid. n. 37. 38.

Possessoria causæ beneficiorum brevibus & paucis dilationibus agi-

Index Rerum & Verborum.

agitandæ, p. 3. t. 7. c. 8. nu. 41. Quænam Judex attendere debeat in adjudicando possessorio, ibid. c. 5. nu. 10. 11. Ex Possessione oritur præsumptio Juris pro possidente, ibid. n. 12. In causis merè Possessorijs non admittitur Revisio seu propositio erroris, p. 3. t. 12. c. 4. n. 18.

PRAGMATICA SANCTIO.

Vide Sanctio Pragmatica.

PRÆCEDENTIA.

Præcedentia quæstiones componere, ad Episcopum spectat de plano, sine strepitu & remota appellatione, p. 1. t. 16. c. 9. nu. 15. 16. Auctoritas tamen Regia præferunt, si de possessorio agatur, sæpe intervenit solet, ibid. nu. 17. Episcopi Cardinalibus, multis sæculis fuerunt Prælati, p. 1. t. 22. c. 1. n. 21. Determinatio S. Sedis quoad præcedentiam inter Canonicos Cathedralis, Abbates Titulares, Commendatarios, Dignitates, Procuratores Capitulorum, p. 1. t. 31. c. 7. nu. 50. Patronus quoad Jura Honorifica præferunt omnibus Laicis etiam Toparchæ, p. 2. t. 2. c. 7. n. 34.

PRÆCONIZATIO.

Præconizatio est nuda præpositio Nominati vel Electi ad vacantem Ecclesiam facta per Cardinalem Relatorem, p. 1. t. 14. c. 3. n. 11. Ejus scopus, ibid.

PRÆDICATIO VERBI DEI.

Prædicatio Verbi Dei præcipuum Episcoporum munus vocat Synodus Tridentina, p. 1. t. 16. c. 7. nu. 3. Synodi Belgicæ & S. Carolus obligationem Episcoporum per se annuntiandi verbum Dei multis inculcant, ibid. n. 4. 5. Cur minus Apostoli poterint, alteri committere Prædicationem verbi Dei quam administrationem Baptismi, ibid. nu. 2. Huic obligationi non satisfic aliquoties per annum publicè prædicando, ibid. nu. 7.

Prædicatio Verbi Dei est præcipua functio Parochorum illamque per se obire tenentur non obstante uln quantumvis diuturno in contrarium, p. 1. t. 3. c. 4. 5. 6. totis. Parochi per se concionari voluntibus carere quantumvis privilegiari cedere debent quod variis Synodis & sententiis confirmatur, ibid. c. 8. nu. 1. cum seq. Sententia Congregationis Concilii Tridentini, ibid. nu. 5.

Prædicandi auctoritas in inferiorem Clerum ab Episcopo diffunditur, p. 1. t. 16. c. 8. nu. 2. Non potest tamen hodie Episcopus pro libitu Parochos à concionibus suspendere aut impedire, ibid. nu. 9. Nec potest iis per se concionari volentibus Regulares aut alios substituere aut eos in suis stationibus continuare, p. 1. t. 3. c. 6. nu. 3. Explicatur Clem. dudum de sepult. ibid. n. 4.

Prædicatores mittere Parochis legitime impeditur aut non sufficentibus, ad Episcopum spectat, iisque tenentur incolæ vicium & hospitium exhibere, p. 1. t. 16. cap. 8. nu. 10. Solemne super eo arectum Consilii privati in Gallia, ibid. nu. 13. Fallit si consuetudo immemorialis hanc deputationem ad Parochos, Capitula aliove detulerit, prout in Belgio passim fecit, ibid. n. 12. 13.

Prædicatorum excessus, malam doctrinam, aut scandala, solus Episcopus punire potest, ibid. nu. 23. Senatus Regii nullo titulo se huic negotio immiscere possunt, ibid.

Prædicatio tempore nullatenus convenit ut elemosynæ colligantur pro Prædicatore vel ejus Conventu, p. 1. t. 2. c. 4. nu. 44. FF. Prædicatorum laudabile super eo statutum, ibid.

Vide Approbatio, Status.

PRÆLATUS.

Vide Abbas, Superior.

PRÆMONSTRATENSES.

Vide Ordo Præmonstratensis.

PRÆPOSITUS.

Præpositi quales durante vita Communi Canonicorum fuerint, p. 1. t. 11. c. 1. nu. 1. Hodiernis ab antiquis multum distincti, ibid. nu. 2. Non omnium eadem jura & officia, ibid. nu. 3. In his attendenda fundatio, statuta & consuetudo, ibid. nu. 4.

PRÆSCRIPTIO.

Præscriptio Beneficium Regulare sit Sæculare & contra, p. 2. t. 13. c. 3. nu. 4. Quidnam requiratur ad hanc Præscriptionem, ibid. n. 5.

Præscriptio an & quomodo Jus Patronatus possit acquiri, p. 2. t. 2. c. 3. n. 1. & seq.

Præscriptio obnoxium non est Jus Regaliæ in Gallia, uti nec ea quæ spectant ad Jura Coronæ, ibid. c. 8. n. 28.

Præscriptio potest Jus decimandi adversus Ecclesiam Parochialem & quid ad hanc Præscriptionem requiratur, p. 2. t. 3. c. 3. nu. 23. Jure Decretalium Laici Decimas nullâ ratione præscribere possunt, ibid. c. 4. n. 3. & seq. Laicus solâ Præscriptione, etiam si esset immemorialis, sine titulo non potest se à præstatione Decimarum eximere, ibid. c. 7. n. 3.

Vide Espan Jur. Eccles. Index.

Præscribere cognitionem causarum matrimonialium possunt inferiores Episcopi, sed requiritur possessio immemorialis, p. 3. t. 2. c. 1. n. 19.

Præscriptio acquiri potest auctoritas ferendi censuras, p. 3. t. 1. c. 2. n. 21.

Præscriptio locum non habet in stationibus Regularium adversus Parochum, p. 1. t. 30. c. 8. toto.

PRÆSENTATIO.

Præsentatio facta a bonæ fidei possessore est valida, nec irritatur re evicta, p. 2. t. 2. c. 4. n. 14.

Præsentationis Jus distinguitur à Jure Patronatus & unum potest esse sine altero, p. 2. t. 2. c. 5. nu. 23. Hoc Jus Præsentationis unde profluat, ibid. nu. 6. An respectu Ecclesiæ rectè dicatur servitus, ibid. n. 7.

Præsentatum à Patrono si capax fuerit, Episcopus tenetur instituire, ibid. n. 8.

Præsentandi tempus Patronus Ecclesiasticus habet sex menses, Laicus tantum quatuor, & hujus distinctionis origo & occasio, ibid. nu. 11. & seq. A quo tempore menses incipiant currere, num. 15. Patronus Laicus variare potest, non autem Ecclesiasticus; hujus distinctionis ratio & origo, ibid. nu. 16. & seq. Cur variatio Patroni Laici censetur accumulativa, ibid. nu. 18. Quoties & quam diu possit variare, ibid. n. 20. 22. Ecclesiasticus præsentando scienter indignum, excidit ea vice jure Præsentationis, ibid. n. 23.

Præsentationem negligens Patronus intra tempus statutum Ordinarium confert jure Ordinario, non devoluto, ibid. nu. 25. Collatio facta spretò Patrono est valida, si Patronus intra tempus nullum præsentet, vel invalidet, ibid. nu. 26. Quare magis quam præventio Papæ vel Legati, ibid. n. 27.

Præsentatio qua forma faciendæ, ibid. nu. 29. 30. Hodie fieri debet per litteras per Notarium expeditas, ibid. n. 31.

Præsentatio tantum censetur perfecta dum Ordinatio est exhibitæ, ibid. nu. 32. Ante Præsentationem perfectam Ecclesiasticus potest variare, ibid. nu. 34. Item potest à Papa præveniri, ibid. nu. 35. Si Præsentatio non sit perfecta tempore à jure statuto Ordinarius pleno jure confert, ibid. n. 36.

Præsentatio competens corpori vel Collegio, qua forma fieri debeat, ibid. nu. 37. 38. Quid si Patroni dissentiant & diversi diversos præsentent? cui danda institutio, ibid. nu. 40. & seq. Quid si super Jure Patronatus inter diversos Patronos lis moveatur? an interim tempus præsentandi currat, ibid. nu. 43. Quid hodie in praxi obtineat Patroni dissentientibus vel litigantibus dum diversos præsentant, ibid. n. 46.

Præsentatio facta cum conditione, quod præsentatus non petat augmentum competentia:, est Simoniacæ, p. 2. t. 30. cap. 2. nu. 6.

Vide Acceptio Personarum, Patronus.

PRÆSUMPTIO.

Præsumptio quid sit, p. 3. t. 7. c. 5. nu. 19. Quid Præsumptio Juris, ibid. Quid Præsumptio Juris & de Jure & utriusque exempla, ibid. nu. 21. 22. Præsumptiones quantumvis violentæ, tamen cedunt veritati, ibid. n. 23. 24.

Præsumptio hominis seu Judicis quid sit, ibid. nu. 25. Hæc præsumptio satis infirma est ad effectum probationis, nec facile in ea Judex sententiam fundare debet, ibid. nu. 26. 27. 28.

Præsumptio Juris vel de Jure rejicit onus probandi in adversarium, ibid. n. 8. & 20.

Præsumptio inducitur per possessionem, ibid. n. 20.

PRÆVENTIO.

Præventio Pontificia in quo ab expectativis & reservationibus differat, p. 2. t. 2. c. 7. nu. 1. Cui fundamentum Jus illud ianitur, ibid. nu. 2. A quo tempore stabilitum, ibid. nu. 3. Ad præveniendas fraudes hic occurrentes, condita est Regula Cancellariæ de verisimili noticia, quæ etiam explicatur, ibid. n. 4. & seq. Quantum temporis requiratur pro verisimili noticia, ibid. n. 12.

Præventio minus est odiosa quam expectativa, ibid. nu. 19. Varii Conatus Gallorum pro ejusdem abrogatione sine effectu, ibid. nu. 21. & seq. Stabilitur in Gallia per Concordatum quod multis displicet, ibid. nu. 26. 27. In locis ubi est reservatio mensum Præventio non obtinet, ibid. nu. 25. In dubio quis prior conulerit, pro quo judicandum, n. 32.

Præventioni non subjacent Beneficia Patronatus Laici, ibid. nu. 33. An subjacent Dignitates Electivæ confirmativæ, part. 2. tit. 21. cap. 3. nu. 6. & part. 2. tit. 23. cap. 7. nu. 33.

Præventio tantum obtinet rebus integris, num. 34. Quando nam res censetur integra vel non integra, ibid. n. 34. & p. 2. t. 25. c. 5. n. 20.

†††††

Præ-